

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sponsalia Et Matrimonium

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1726

§. I. De Cognatione Spirituali, orta ex Baptismo, & Confirmatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75229)

Triplex tamen ab hac Regula facienda exceptio est. 1. Si mater jure belli sit capta; nam tunc etiam foetus fiet mancipium, etsi mater tempore conceptionis illius libera fuerit: quod tamen non fit vi natalium, sed quia una cum matre captus fuit in bello justo, & sic beneficio matris captæ fuit servatus in vita. Sanch. D. 27. cit. n. 14. 2. Si pater propter ingratitude- nem revocatur in servitute; nam eo casu etiam filij hoc patre nati post commissam ingratitude- nem reducuntur in servitute- m, etiam si ex matre libera orti fuerint l. si manusissus 2. §. filij C. de libertis, & eorum libertis: quod iterum non confurgit ex vi status mater- ni, sed in poenam insignis

delicti paternæ ingratitude- nis, ut cum Oro- scio, & Padilla notat cit. Sanch. n. 13. 3. Si qui publicorum fervorum fabricis, seu alijs operibus publicis deputati, tanquam propriæ conditionis immemores, dominis se alienis, & privatarum ancillarum confortijs adjunxerint; nam eo casu etiam filij illorum, licet ex matre libera nati, sunt, & fiunt servi, sequentes quoad hoc conditio- nem patris ob hujus delictum l. fin. C. de Serv. fugit. Sanch. n. 12.

Quare dum dicitur, quod partus sequatur ventrem, intelligendum id est, quan- tum ex vi natalium, & si nulla alia causa accidat, quæ jubeat à Regula ista recessum facere.

TITULUS XI.

De Cognatione Spirituali.

Inter Impedimenta Matrimonialia præci- puum est Cognatio, quæ communiter triplex dividitur, videlicet Cognatio Spiritu- alis; Legalis; & Naturalis, seu Carnalis.

Hoc Titulo præ cæteris duabus, tanquam de digniore, agitur de Cognatione Spiritu- ali. Unde fit.

§. I.

De Cognatione Spirituali, orta ex Baptismo, & Confirmatione.

S U M M A R I U M.

1. Cognationis Spirituales Definitio.
2. Est inducta Jure solum Ecclesiastico.
3. Ratio consuevendi hoc Impedimentum.
4. 5. 6. Oritur ex sola collatione, & suscep- tione Baptismi, & Confirmationis.
7. Dirimit Matrimonium contrahendum, non verò contractum.
8. Est perpetuum.
9. Cognatio hæc olim triplex fuit, videlicet Pa- ternitas.
10. Compaternitas.
11. Et Fraternitas.
12. Hujus ratio.
13. Filij duorum Compatrum etiam antiquo Jure poterant simul jungi Matrimonio.
14. Excepta persona, per quam ad Compaternitatem venit.
15. Item baptizans, vel suscipiens cum sorore baptizati.
16. Inter filios duorum Compatrum, si tales fue- rint, per quorum unum ad Compaterni- tatem venit, Matrimonium antiquo Ju- re erat invalidum.
17. Imò etiam universim, si consuetudo peculi- aris Ecclesiarum hoc improbasset.
18. Ratio dubitandi dissolvitur.
19. A marito ad uxorem refundebatur Cognatio spiritualis solum post Matrimonium consummatum.
20. Jure novo Tridentini Cognatio hæc restri- cta est.
21. Et primò quidem; sublata Fraternitate, mansit sola Paternitas, & Compaterni- tas, eaque directa tantum.
22. Statutum, ut in Baptismo imposterum tan- tum adhiberetur unus Patrinus, vel ad summum unus, & una.
23. Et præter hos nullus alius Cognationem Spiritualem contrahat, etsi baptizatum tetigerit.
24. 25. 26. Corollaria.
27. Hereticus baptizatus, vel tenens in Bap- tismo Cognationem Spiritualem contra- hit.
28. 29. 30. 31. Non verò infidelis.
32. 33. 34. 35. Et hoc verum est; ut nequè cum ipso Cognatio hæc contrahatur a si- deli.
36. Ut fidelis suscipiens ex Baptismo eam Co- gnationem contrahat: requiritur intentio obeundi munus Patrini.
37. Opus est, ut baptizandum teneat, dum ve- ra Baptismi administratur.
38. Et quidem, ut fiat verè & formaliter.
39. Non tamen necesse est, ut pro baptizando respondeat.
40. Ex Baptismo, & Confirmatione invalida non oritur hæc Cognatio.
41. Patrinus in Confirmatione debet etiam ip- se esse confirmatus.
42. Non impeditur à petitione debiti Pater bap- tizans;
43. Vel

43. Vel suscipiens prolem uxoris, vel communem in necessitate.
 44. Aut per ignorantiam probabilem Juris, aut facti.
 45. Vel qui materialiter eam suscipit.
 46. Si scienter, & extra necessitatem baptizet.
 Affirmant complures.
 47. Horum Argumenta.
 48. Defenditur, neque hoc casu incurri priva-

QUæritur I. Quid sit Cognatio Spiritualis? *u.* Cognatio spiritualis est propinquitas quedam personarum, quæ ex statuto, & dispositione Ecclesie oritur ex administratione seu collatione, & susceptione quorundam Sacramentorum, nempe Baptismi, & Confirmationis, & Matrimonium inter personas ita propinquas dirimit. Ita Sanch. l. 7. de Matr. D. 54. n. 1. Tanner. tom. 4. D. 8. de Matr. q. 4. dub. 4. n. 64. Laym. l. 5. tr. 16. p. 4. c. 8. pr. Palao tr. 28. D. 2. p. 9. n. 1. Vall. hic n. 3. Pirhing. n. 1. Schambog. n. 2. König n. 1. Wiestner n. 1. Magnif. P. Schmier p. 3. de Matr. c. 3. n. 227. In hac definitione voces Propinquitas quedam personarum ponuntur loco generis; sicut enim generatio carnalis inducit propinquitatem personarum inter personas consanguineas, ita generatio spiritualis, ex qua Cognatio spiritualis oritur, inducit propinquitatem inter personas, ad hunc actum generationis spiritualis concurrentes *can. ita diligere 1. caus. 30. q. 3.* Cætera particula differentiam inter Cognationem legalem, & naturalem explicant, & simul triplici Dubio occasionem faciunt.

Dub. 1. Quo Jure inductum sit Impedimentum Cognationis Spiritualis? *u.* inductum est solo Jure Ecclesiastico, non naturali, vel Divino: *naturali quidem* non; quia oritur solum ex collatione, & susceptione Sacramentorum, quæ fundamentum in Jure naturali nullum habent, sed acceperunt esse solum ex institutione Christi. *Divino* autem; quia neque ex SS. Litteris, neque ex aliqua Ecclesie traditione, vel definitione constat, quòd à Christo autore Sacramentorum novæ Legis ullius Sacramenti collationi, vel susceptioni ejusmodi Cognatio impediens, vel dirimens Matrimonium annexa sit. *Conf.* nam si Cognatio hæc inducta fuisset Jure naturali, vel Divino, Ecclesia illud restringere, aut ex parte tollere non potuisset *arg. can. inferior 4. dist. 21. & c. cum inferior 16. de major. & obed.* atqui hoc facit Ecclesia; neque enim æquè ampla hæc cognatio semper in Ecclesia fuit, ut ex dicendis patebit. Restat ergo, ut ex solo Jure Ecclesiastico ortum habeat. Statuta autem est *can. si quis filiastrum 2. can. de eo 5. Sc. caus. 30. q. 1. & toto hoc Titulo.*

Ratio constituendi hoc Impedimentum justissima fuit, eaque triplex apud

- tionem Juris petendi debitum.
 49. Solvantur Argumenta opposita.
 50. Sc. Impedimentum Cognationis Spiritualis incurrit etiam Laicus Baptizatus.
 54. Sc. Vel suscipiens aliquem extraneum ex Baptismo, vel Confirmatione.
 57. Dispensat in eo solus Pontifex.
 58. In Supplicatione exprimentum est, an illud proveniat ex Paternitate, vel Comparentate.

Sanch. l. 7. D. 45. n. 3. **1.** Quia in Baptismo, & Confirmatione hæc Sacramenta recipiens accipit esse quoddam Spirituale, ad quod Baptizans, vel Confirmans concurret ut Pater, Patrinus verò, aut Patrina, nomine Ecclesie Baptizatum, vel Confirmatum suscipiens. ut Mater. igitur ut Patri, & Matri à filijs debetur reverentia, & propterea impediuntur à contrahendo inter se Matrimonio, ita & Baptizanti, aut Confirmanti, & assistentibus in Baptismo, & Confirmatione Patris à Baptizato, & Confirmato. **2.** Quia inde contrahitur quoddam amicitia, ac familiaritatis vinculum; & hinc oportuit inter hos cognatos interdicere Matrimonium, ut isto, cum extraneis inito, amicitia dilataretur in plures. **3.** Quia esse Spirituale, quod per Baptismum, & Confirmationem accipitur, dignius est esse carnali, quod accipitur per generationem carnalem; igitur si ob hanc inter parentes, & filios dirimitur Matrimonium, debebat hoc etiam dirimi inter Baptizantem, & Baptizatum, Confirmantem, & Confirmatum, horumque Patrinus. Hinc male dixit Conradus Lagus in *Methoa. Jur. tit. de Nupt.* quòd prohibitio Matrimonij in Cognatione spirituali sine causa sit facta, eaque valeat autoritate Ecclesie, quantum potest.

Dub. 2. Ex quibus Sacramentis oritur Cognatio spiritualis? *Rationem dubitandi* faciunt textus *can. omnes 2. Sc. caus. 30. q. 1.* in quibus Symmachus, & Celestinus Summi Pont. dicunt, penitentes non minus fieri filios, & filias Spirituales eorum, à quibus absolvuntur, ac baptizati sunt filij, aut filia illorum, à quibus baptizantur, aut suscipiuntur in Baptismo. *Conf.* ex *can. si quis Sacerdos 9. q. 1. cit.* ubi peccatum, cum filia Confessionis commissam, dicitur adulterium, & incestus, simulque gravissimæ poenæ in istius complicem decernuntur.

Sed dicendum, quòd Impedimentum istud oritur ex sola collatione, & susceptione Baptismi, & Confirmationis, non verò aliorum Sacramentorum. Ita deciditur *c. fin. in fin. tit. in 6.* Rationem dat S. Thom. 3. p. in addit. q. 56. art. 2. quia licet etiam reliqua Sacramenta conferant suscipienti gratiam sanctificantem, quæ animæ esse Spirituale tribuitur, illam tamen solum conferunt

per modum alimentationis, sanationis, sive reconciliationis, solus autem Baptismus, & Confirmatio per modum generationis; nam S. Doctor duplicem generationem, sive natiuitatem hominis considerat: unam *uero*, quæ in foetus conceptione, & animatione consistit; alteram *ex utero*, quæ consistit in ejusdem in lucem editione. *Priori* respondet Baptismus, quo vita Spiritualis inchoatur; *posteriori* Confirmatio, quæ homo, per Baptismum vivificatus, in lucem, sive in conspectum, & aciem editur. Et hinc, ut à naturâ inductum est Impedimentum dirimens inter parentes, & filios in reverentiam Cognationis carnalis, ita Ecclesia simile Impedimentum induxit inter Baptizantem, & Baptizatum, Confirmantem, & Confirmatum, horumque Paternos, tanquam Spirituales eorum Parentes, in reverentiam Cognationis Spiritualis.

Ad Rationem dubitandi Cognatio illa, quæ ex Sacramento Pœnitentiæ oritur, & propter quam Sacerdotes Patres, & Pœnitentes filij, aut filiæ illorum Spirituales dicuntur, ut notat Clericat. *decis. 23. n. 1.* cum alijs, solum est Cognatio Metaphorica, & improprie dicta, cum, ut paulò antea mœnu, Sacramentum istud Gratiâ quidem conferat, non tamen per modum generationis, sed reconciliationis tantum: quæ ratio est, cur illi vim dirimendi, vel impediendi Matrimonium Ecclesia non tribuerit. *Ad Conf.* tale peccatum non est adulterium, vel incestus, sed tale appellatur propter irreverentiam, quæ per illud infertur Sacramento Pœnitentiæ, etiam, quando hoc tanquam medium ad illud non adhibetur; neque enim minus indecens est peccare cum filia Confessionis, ac cum alia verè cognata: & hinc S. Thom. *in 4. dist. 42. q. 1. art. 2.* Turrecr. *in Summ. 30. q. 1. art. 2. n. 4.* Sanch. *l. 7. D. 55. n. 4.* Conink *D. 32. n. 23.* & alij docent, circumstantiam hanc in Confessione necessariò aperiendam.

Dub. 3. Quam vim dirimendi Matrimonium habeat Cognatio Spiritualis? *re.* distinguendo: Vel enim supervenit Matrimonio jam contracto, vel hujus contractum antecedit. *si primum*, ut quia alter conjux fuit Paternus alterius in Confirmatione, aut levavit de Sacro Fonte filium alterius, vel communem utriusque, certum est: Matrimonium præcedens dissolvi non posse; sed ad summum is, qui in culpa fuit, privatur jure exigendi debitum conjugale: quod examinabitur *infra n. 42. & seqq.* *si secundum*, Cognatio hæc dissolvit Sponsalia de futuro, & reddit incapaces ita conjunctos ad Matrimonium contrahendum, sicut affinitas, & cognatio naturalis. Host. *in c. veniens 6. de cognat. spirit.* Joan. Andr. *ibid. fin.* Anchar. *n. 2.* Alex. de Nevo *in c. 2. eod. n. 5.* Rosell. *V. Impedimen-*
R. P. Schmalzgrueber *L. IV.*

tum Imped. 6. n. 16. Sanch. *l. 7. de Matr. D. 54. n. 5.*

Estque Impedimentum istius Cognationis perpetuum, ac proinde non extinguitur morte personæ, quæ mediante contracta est, prout in Affinitate, & reliquis Impedimentis contingit; Jura enim absolute hoc Impedimentum statuunt, nec invenitur textus id limitans ad casum superstitis ejus personæ. *Conf.* nam in linea transversali Impedimentum Cognationis Legalis temporale est, quia Jura id statuentia sic explicant, ergo cum in Cognatione Spiritualis nulla fiat exceptio, sine limitatione perpetuum illud erit, Sanch. *l. cit. n. 3.*

Quamobrem, licet moriatur baptizatus, vel confirmatus, & sic eo ipso desinat Paternitas, remanet tamen Compaternitas Spiritualis inter baptizantem, confirmantem, ac Paternos, & inter parentes baptizati, ac confirmati. König *hic n. 18.*

Quæritur 2. Inter quos Cognatio Spiritualis orta fuerit Jure antiquo Decretalium? *re.* isto Jure ad plures personas extendebatur, quam novissimo Tridentini; nam Jure illo tres fuerunt istius Cognationis species, videlicet Paternitas, Compaternitas, & Fraternitas.

Paternitas alia erat Directa, alia Indirecta. *Paternitas Directa* dirimebat Matrimonium inter baptizantem, & baptizatum, inter Confirmantem, & Confirmatum; nec non inter Patrem baptizati, vel confirmati, & baptizatum, vel confirmatum *can. de eo 5. caus. 30. q. 1. can. ita diligere 1. caus. cit. q. 3.* *Indirecta* dirimebat Matrimonium inter baptizatum, vel confirmatum, & baptizantis, vel confirmantis, aut Patrini, siquam habebat, uxorem, antecederet carnaliter cognitam *c. nedum 1. b. tit. in 6.* cum enim uxor una caro cum viro suo reputetur, statutum fuit, ut Cognatio, contracta à viro, referretur in uxorem illius;

Compaternitas erat & ipsa duplex, eademque rursus vel Directa, vel Indirecta. *Directa* dirimebat Matrimonium inter baptizantem, vel confirmantem, & Paternos ex una, & inter baptizati, vel confirmati parentes ex altera parte *can. si quis 3. caus. 30. q. 4. c. Martinus 4. & c. veniens 6. h. tit.* *Indirecta* dirimebat Matrimonium inter parentes baptizati, vel confirmati, & inter baptizantis, confirmantis, aut patrini uxorem, antehac cognitam *can. si quis cit. & can. sollicitatur 1. q. 4. cit.* Vi istius Cognationis baptizans, confirmans, & Patrini dicebantur *Compatres*, & uxores eorum *Commateres* baptizati, vel confirmati cum hujus parentibus naturalibus.

Fraternitas denique contrahebatur inter filios carnales baptizantis, vel confirmantis, aut patrinatorum ex una, & inter ipsum baptizatum, vel confirmatum ex altera parte; cum enim baptizans, confirmans,
Mm 3

& patrinus sint Compatres, sequitur, quòd filij eorum sint *Confratres* baptizati, & confirmati *can. Pitacium 2. & can. non oportet 3. caus. 30. q. 3. c. tua nos 7. h. tit. & c. vedum 1. eod. in 6.*

12 Ratio hujusmodi personas ad Matrimonium inter se contrahendum inhabiles reddendi fuit tum reverentia, quæ baptizantibus, confirmantibus, & patrinis à filijs spiritualibus maxima debebatur, & semper, præsertim in primitiva Ecclesia, consueverat exhiberi, adeo, ut inter Christianos Zelus, & contentio ob eam causam esset, à quo quispiam baptizatus esset, ut testatur Apostolus *1. Corin. 3.* tum verò conjunctio animorum, & familiaritas, quæ ex hujusmodi cognatione inter carnales baptizantis, confirmantis, & patrinorum filios, & inter baptizatum, vel confirmatum fuit orta; nam propter has maximè causas conjugia Cognatione naturali dirimuntur.

13 Dub. 1. Utrum filij duorum Compatrum antiquo Jure potuerint simul jungi Matrimonio? *4.* per *can. post susceptum 5. caus. 30. q. 3.* licebat quidem jungi genitis ante Compaternitatem, non verò genitis post illam. Sed hic Canon per *can. super quibus 4. q. cit.* (cujus Constitutio, ut notat Gloss. in *c. utrum 1. V. posterius h. tit.* est posterior Constituzione *can. post susceptum cit.* licet istam Gratianus in Decreto suo postposuerit) correctus est; nam *cit.* Constituzione statutum est, ut deinceps filij Compatrum, sive ante, sive post Compaternitatem geniti essent, simul conjungi possent in Matrimonium, exceptà illà tantùm personà, per quam ad Compaternitatem venit, sive per quam Compatres effecti sunt: quæ Constitutio renovata etiam est ab Alexandro III. *c. utrum cit.* cum exceptione tamen, nisi consuetudo justa, & legitimè præscripta, ex cujus transgressione meritò scandalum oriri posset, aliter se habeat.

14 Dixi, *Exceptà illà personà, per quam ad Compaternitatem venit*, videlicet personà baptizati, vel confirmati; nam iste ante Trid. non poterat conjungi Matrimonio cum aliquo ex filijs baptizantis, vel Patrini levantis ex Baptismo, sive isti ante Compaternitatem, sive post illam geniti essent. Abb. in *c. tua nos 7. h. tit. n. 2.* Vivian. *ibid. in Rational.* Fagnan. in *c. utrum 1. eod. n. 1.* Barbof. *ibid. n. 1.* & expressè habetur *c. tua nos cit.* quia isti ad invicem sunt Confratres spirituales: & hinc sicut inter fratres carnales, & eorum forores non potest esse Matrimonium, ita nec inter fratres, & forores spirituales.

15 Aliud est de baptizante, & suscipiente ex Baptismo; nam baptizans laicus, vel suscipiens ex Baptismo potest contrahere Matrimonium cum foree baptizati, vel levati ex Baptismo. Abb. in *c. 1. cit. n. 4.*

Alex. de Nevo *n. 4.* Vivian. *7. separantur*, Fagnan. *n. 1.* Pirh. *hic n. 5. not. 2.* Schambog. *n. 4.* Item pater potest contrahere Matrimonium cum filia spirituali filij sui; quia cognatio spiritualis à patre descendit in filium, non verò à filio ascendit ad patrem, ut notant Abb. Fagn. Pirh. Schamb. *l. cit.*

Dub. 2. Utrum Matrimonium inter filios duorum Compatrum antiquo Jure fuerit solum illicitum, an verò etiam invalidum? *Certum* est invalidum fuisse, si tales fuerint, per quorum alterum, vel utrumque parentes ad Compaternitatem pervenerunt, ut patet ex *c. super eo 3. h. tit.* ubi jubentur separari ita conjuncti.

Dubium est de ijs, per quorum neutrum parentes venerunt ad Compaternitatem, si consuetudo peculiaris Ecclesiarum ejusmodi Matrimonia improbet. *Rationem dubitandi* facit textus *c. quod super his fin. de consang. & affinit.* ubi negatur consuetudinis vis tollendi Impedimenta inducta à Jure; atqui si tollere non potest inducta, etiam non potest illa inducere; nam ejusdem potestatis utrumque est.

Sed respondendum est, ea ante Trid. in tali loco, ubi vigeat ejusmodi consuetudo, fuisse invalida, ut colligitur ex *c. super eo cit.* ubi Pontifex præcipit, consuetudinem loci servandam in tali casu; nam etiam consuetudo, si vel approbata expressè à Summo Pont. vel saltem legitimè præscripta sit, vim habet inducendi Impedimenta tum Impedientia, tum Dirimentia Matrimonium, ut dictum est *suprà Tit. 1. n. 372.* & ratio est; quia consuetudo approbata à Summo Pont. expressè vel tacitè per hoc, quòd habeat omnia requisita ad consuetudinem legitimè præscriptam, habet vim Constitutionis Apostolicæ, seu Canonice: sicut igitur per hanc induci potest Impedimentum dirimens Matrimonium, ita & per consuetudinem sic approbatam. In nostro casu consuetudo expressè est approbata à Pontifice in *c. super eo cit.*

Ex quo patet responsio ad rationem dubitandi *Neque dicas*, ejusmodi consuetudinem non posse esse rationabilem, nequè legitimè præscriptam, cum sit contra Jus Divinum, & à Jure specialiter reprobetur *c. de Francia 1. de Sponsal.* ubi Gallus quidam, qui uxorem dimiserat, & aliam duxerat, existimans primum Matrimonium esse nullum, eo quòd in illo contrahendo non servavit Legem, *i. e.* consuetudinem patriæ, cogitur redire ad primam uxorem, & pœnitentiam agere, tanquam transgressor Legis Evangelicæ. Nam contrà est, quia in *c. cit.* solum reprobatur consuetudo, quæ non est legitimè præscripta. Cæterum, quòd consuetudo, de qua agit *c. super eo cit.* non sit contra Jus Divinum, aut irrationabilis, ex eo patet, quia est approbata à Pontifice in *eod. cap. quapp*

quam approbare Pontifex non potuisset, si illa contra Jus Divinum, & rationem pugnarer.

19 **Dub. 3.** Quando Cognatio Spiritualis antiquo Jure à marito, alterius filium suscipiente contracta cum parentibus istius naturalibus, extensa fuerit ad uxorem ejusdem? **R.** Si post Matrimonium, carnali copula consummatum maritus talium parentum filium susceperit ex Baptismo, pro ut expressè habetur *c. Martinus 4. b. tit.*

Ex quo sequitur, si vir ante Matrimonium contractum, vel post contractum quidem, sed nondum consummatum suscepit ejusmodi baptizatum, patrem istius, mortua sua uxore, posse, & potuisse etiam de Jure antiquo ducere viduam Patrini filij sui relictam. *Ratio est*, quia uxor Patrini Commater solum efficitur, quando facta fuit cum illo una caro; atqui ante Matrimonium contractum, vel post contractum quidem per verba de presenti, sed nondum consummatum, una caro cum viro suo facta non est; igitur Commater effecta non est, & conf. nec de Jure antiquo Impedimentum contraxit respectu Patris baptizati, quem maritus illius ante Matrimonium contractum, vel consummatum è Sacro Fonte suscepit.

20 **Quæritur 3.** Inter quosnam Cognatio Spiritualis ex Baptismo, & Confirmatione contrahatur Jure novo Tridentini? **R.** Hoc Jure, prout videre est *sess. 24. c. 2. de reform. Matr.* ad tollenda animarum pericula, scandala, aliæque incommoda, quæ ex Cognationis istius ita latè extensæ, ignorantia in Ecclesia orta sunt, Cognatio ista, vel saltem vis dirimendi Matrimonium, quam Jure antiquo habuit, tribus potissimum modis restricta est. Nam

21 **1.** Statutum est, ut Matrimonium ratione Baptismi imposterum non dirimatur, nisi inter baptizantem, & baptizatum; inter Patrimum ex Sacro Fonte levantem, & baptizatum, tanquam inter patres, & filios, vel filias spirituales; quæ Cognatio etiam hodie *Paternitas* dicitur: & denique inter baptizantem, vel patrinum ex una, & baptizati patrem, ac matrem ex altera parte, tanquam inter Compates, illos quidem Spirituales, hos verò carnales, quæ Cognatio propterea etiamnum *Compaternitatis* nomen retinuit. Ipsa verò *Fraternitas*, uti & *Paternitas*, & *Compaternitas indirecta*, saltem quatenus Conjugij impedimento fuere, omnino sublatae sunt: nam cætera impedimenta omnia inter personas, inter quas Jure antiquo ex Baptismo oriebatur Impedimentum dirimens, laudata Synodus *c. 2. cit. in fin.* abrogata voluit. Quod ipsum intelligendum vult Sacra Synodus de Cognatione orta ex Confirmationis Sacramento; nam etiam de isto statuit, ut deinceps cognatio Spiritualis ex ea orta Matrimonium non dirimeret, nisi inter confir-

mantem, vel patrinum ex una, & inter confirmatum, istiusque patrem, & matrem ex altera parte.

2. Præcipit Sacra Synodus, ut in Baptismo imposterum unus tantum Patrinus, & ad summum unus, & una, à parentibus electi, adhibeantur, eorumque, postquam de contracto Cognationis Spirituales Impedimento admoniti à Parocho baptizante fuerint, nomina in Libro describantur, Addidi in Baptismo; nam in Confirmatione unus, vel una tantum adhiberi potest, ut notant Suar. *in 3. p. q. 72. art. 10.* Bonacin. *de matr. q. 3. p. 5. §. 2. n. 31.* Barbof. *de Offic. Episc. alleg. 30. n. 43.* Gonzal. *in c. fin. n. 10. in fin. b. tit.* Wiestner *hic n. 7. §. 2.* & patet ex *c. fin. princ. b. tit. in 6.* Neque obstat, quòd S. Synodus *7. ea quoque Decretum de Baptismo* extendat etiam ad Confirmationem; nam *7. cit.* agitur solum de personis, Cognationem Spiritualem contrahentibus, non autem de numero Patrinorum; neque etiam est credibile, quòd Concilium istud, utpote cujus intentio fuit cognationem Spiritualem restringere, numerum Patrinorum, à *c. fin. cit.* constitutum, voluerit ampliare.

3. Ordinârunt *cit. Concilij PP.* ut **23** casu, quo præter unum tantum, vel unam designatos alij baptizatum tetigerint, Cognatio Spiritualis ab his nullo modo contrahatur; nam Jure antiquo, etsi prohibitum fuerit, ut plures Patrini in Baptismo, & Confirmatione adhiberentur *can. non plures 101. de consecr. dist. 4.* si tamen plures fuissent adhibiti, omnes contrahebant Cognationem Spiritualem impedientem, ac dirimentem Matrimonium, ut constat ex *c. fin. cit.*

Ex his sequitur 1. baptizatum, vel **24** ipsius patrem hodie non impediri contrahere Matrimonium cum uxore levantis, aut baptizantis. Navar. *Man. c. 22. n. 39.* Suar. *3. p. q. 67. art. 8. col. 3. §. secundò explicat.* Henricq. *l. 12. de Matr. c. 11. n. 2.* Sanch. *l. 7. de Matr. 54. n. 11.* Gonzal. *in c. 1. b. tit. n. 4.* Zœl. *hic n. 4.* Engl. *n. 3.* König. *n. 6.* & constat ex *Motu proprio Pij V. incipit Cum illius vicem edito 4. Cal. Dec. 1566.* ubi hic S. Pontifex, cum dubitatum à quibusdam fuisset, an cognatio Spiritualis, contracta à viro, transfundatur à viro in uxorem, & vicissim, ut olim, declaravit, non transfundi, quòd Tridentinum in suo Decreto expressè decidat, Cognationem hanc non contrahi ab alijs personis, præter ibi numeratas, inter quas non continetur uxor patrini, vel baptizantis.

Sequitur 2. Hanc Cognationem etiam **25** non contrahi inter ipsosmet Patrinus; & hinc si vir, & foemina simul Patrini sint, possunt inter se Matrimonio jungi; quia etiam Jure antiquo impedimentum inter eos nullum intercesserat, & Trid. dum permisit, ut unus, & una simul esse Patrini possent, Cognationem

nem istam non extendere, sed coarctare voluit. Quare, dum idem Tridentinum *sess. 24. c. 2. de reform. Matr.* sic ait: *ad Summum unus, & una baptizatum de Baptismo suscipiant, inter quos, ac baptizatum ipsam Cognationem contrahatur, illius particulæ, Inter quos, sensus non est, quasi ipsi Patrini inter se contraherent Cognationem, sed quòd illam contrahant cum personis ibi nominatis, nempe cum baptizato, & ejus parentibus.* Ita cum Navar. *Suar. §. cit. Sanch. n. 12. & alijs supra cit.* Gonzal. *in c. fin. h. tit. n. 10.* Barbof. *in c. eod. n. 3.* Passerin. *in c. 1. ibid. in 6. n. 9.* Et hinc

26 *Sequitur 3.* Si vir, & uxor simul alienum partum levent de Sacro Fonte, nullatenus eos privari jure exigendi debiti; quia nullam contrahunt inter se Cognationem. *Sanch. l. cit. n. 13.* Bonacin. *de matr. q. 3. p. 5. §. 2. n. 6.* Zœf. *n. 4.* König *n. 7.* Reiffensuel *n. 12.*

Sequitur 4. Nec inter baptizantem, vel confirmantem, & levantem ullum nasci impedimentum; cum etiam de his nulla fiat mentio à Trid. König *n. 8.* Reiffensuel *l. cit.*

Sequitur 5. Nec inter baptizatum, aut confirmatum, & baptizantis, confirmantis, aut levantis filiam ullam hodie intercedere Cognationem spirituales, saltem talem, quæ impedimentum sit contrahendi inter illos Matrimonij. Barbof. *de Offic. Episc. alleg. 30. n. 56.* Gonzal. *in c. 1. h. tit. n. 4.* Zœf. *hic n. 4.* König *n. 9.* Reiffensuel *n. 12. cit.*

27 *Queritur 4.* An Hæreticus, vel etiam Infidelis contrahat Cognationem istam, si hic baptizet aliquem infantem, vel illius infans baptizetur? *Certum est,* quòd eam contrahat Hæreticus, si baptizet, vel teneat in Baptismo prolem Catholicæ, vel Catholicæ baptizet, aut teneat ipsius prolem. *Sanch. l. 7. de matr. D. 60. n. 2.* Zœf. *hic n. 5.* Pirhing *n. 40.* Schambog. *n. 34.* König *n. 10.* Vincent. *Petra tom. 2. comment. fol. 442. n. 13. fin.* Ratio est, quia character Baptismi est insignitus, ac proinde capax Cognationis Spirituales, & Legibus Ecclesiæ subijcitur. Et quamvis peccet fungens Patrini munere, nullibi tamen expers efficitur hujus muneris obeundi: ac proinde verus Patrinus. Controversia potissimum est de Infideli, eaque duplex: atque hinc est

28 *Dubium 1.* An Infidelis baptizans, vel suscipiens in Baptismo, vel Confirmatione filium fidelis, contrahat cognationem Spirituales cum persona baptizata, vel confirmata, & ejus parentibus? De utroque affirmat Archid. *in c. 1. n. 1. h. tit. in 6.* Alij cum Gloss. *in can. in baptisate 102. V. suscipere de consecr. dist. 2. Angel. V. Baptismus 8. n. 1. & V. Matrimonium 3. Imped. 7. n. 10.* Sor. *in 4. dist. 4. q. un. art. 5.* Henriq. *l. 12. de Matr. c. 3. n. 4. v. tertio junct. Comment. lit. F. & c. 11. n. 2.* & videtur hoc probari 1. pari-

tate cum Hæretico, qui, si baptizet; vel suscipiat aliquem ex Baptismo, cognationem contrahit secundum dicta *n. præc. 2.* Paritate cum Impedimento criminis quod secundum dicta *Tit. 7. n. 2. & 46.* contrahitur inter mulierem Christianam, & virum infidelem, etsi iste Lege Ecclesiastica, Impedimentum constituyente, non teneatur. 3. Per Catechismum contrahitur vera Cognatio Spirituales *c. per Catechismum 2. b. tit. in 6.* ergo nondum baptizatus est capax Cognationis Spirituales. 4. Puer baptizatus ab infideli, recipit verè ab illo esse Spirituale; ergo manet verè filius Spirituales ejusdem, ac proinde vera cognatio contrahetur. 5. Ex Baptismo valido oritur Cognatio; est autem validus Baptismus collatus etiam ab infideli; ergo &c.

Sed dicendum, ab Infideli Cognationem Spirituales neutiquam contrahi, si ipse baptizet, si ve baptizatum, vel confirmatum ab alio suscipiat. Ita *S. Thom. in 4. dist. 42. q. 1. art. 3. q. 1. ad 3.* Durand. *ibid. q. 1. n. 9. fin.* Alex. de Nevo *in c. 5. b. tit. n. 12. §. 13.* Sylv. *V. Matrimonium 8. q. 7. dist. 12.* Navar. *Man. c. 22. n. 36.* Carrer. *l. 2. de Sponsal. c. 8.* Sanch. *l. 7. de Matr. D. 60. n. 7. §. 8.* Pont. *l. 7. de matr. c. 40. n. 2.* Conink *D. 32. n. 25.* Laym. *l. 5. tr. 10. p. 4. c. 9. n. 2.* Gonzal. *in c. fin. h. tit. n. 9.* circa med. Passerin. *in c. 1. n. 4. eod. in 6.* Zœf. *hic n. 5.* Pirhing *n. 35.* Schambog. *n. 34.* König *n. 10.* Wiefner *n. 14.* Vincent. *Petra l. cit. n. 13.* Magnif. *P. Schmier p. 3. de matr. c. 3. n. 254. §. 255.* Ratio est, quia sicut nondum natus secundum carnem incapax est Cognationis carnalis, ita nondum natus secundum spiritum incapax est Cognationis Spirituales; neque minus absurdum est aliquem esse patrem spirituales ejus, qui ante ipsum spiritualiter natus est, ac absurdum est esse patrem carnalem, qui nondum natus secundum carnem est.

Proceditque hoc, etiamsi talis baptizans, vel suscipiens Catechumenus sit; nam licet talis per Baptismum flaminis jam acceperit gratiam sanctificantem, tamen nondum mediante visibili Sacramento Baptismi spiritualiter regeneratus est, ut adeo adhuc Cognationis Spirituales sit incapax. *Sanch. l. cit. n. 9. & ab eo cit.* *Neque refert,* etiamsi postea infidelis, baptizans, vel suscipiens ex Baptismo, etiam ipse baptizetur; quia nec tum contrahit cum baptizato, vel suscepto, & ejus parentibus Cognationem Spirituales, sed potest adhuc cum his contrahere Matrimonium, nisi aliunde impediatur. *Sanch. n. 10.* Laym. *n. 2. cit. v. ex quo.* Ratio est, quia fundamentum, ex quo talis Cognatio oriri deberet, nempe Baptismus præteritus, non amplius existit; igitur licet tum adsit capacitas in subjecto, non tamen operari in eo cognationem spirituales poterit, quippe quæ imitatur cognationem car-

paterna, quæ oriri non potest, nisi existente eo, in quo fundatur.

Neque obstant Argumenta allata in oppositum. *Ad 1.* negatur paritas; nam infidelis nullo modo subijcitur Legibus Ecclesiæ, quibus tamen afficitur Hæreticus, cum per Baptismum jam sit spiritualiter natus, & ingressus Ecclesiam; ergo licet infidelis cognationem spirituales ex Baptismo non contrahat, contrahet tamen illam Hæreticus, cum nullo Jure ad eam reperitur factus inhabilis. *Ad 2.* Poenali illa Constitutione, ut *l. cit.* dixi, afficitur directè sola mulier Christiana, indirectè solum vir infidelis, quod Matrimonium requirit, ut uterque contrahens sit habilis ad contrahendum. *Ad 3.* Cognatio, quæ ex Catechismo confurgit, est valde imperfecta, ac dispositio quædam ad perfectam, quæ ex Baptismo confurgit: ac proinde mirum esse non debet, si Ecclesia sic statuerit, contrahatur ante Baptismum, & à nondum baptizatis. *Ad 4.* Non satis est recipere esse ab alio, ut recipiens filius illius dicatur; sed necesse est, ut recipiat esse à principio viventi simili in natura: quod non fit, cum Infidelis baptizat, vel suscipit ex Baptismo. *Ad 5.* præter hoc, quod Baptismus debeat esse validus, ad contrahendam cognationem Spirituales requiritur in subiecto capacitas ejus contrahendæ.

Dub. 2. An Infidelis sit capax Cognationis passivæ, ut si fidelis baptizet, vel teneat in Baptismo prolem parentis infidelis, fidelis cum isto contrahat cognationem, quamvis iste cum baptizante, vel tenente non contrahat? Affirmativam defendit Gloss. in *c. pervenit 1. v. ex lavacro caus. 30. q. 1.* Rosell. *v. Impedimentum Imped. 6. n. 26.* Angel. *v. Matrimonium 3. imped. 7. n. 10.* Sylv. *v. eod. 8. q. 7. dist. 12.* Henric. *l. 12. de Matr. c. 11. n. 3. fin.* & plures alij apud Sanch. *l. 7. de matr. D. 60. n. 30.* Rationem dant; quia quamvis infidelis ex parte sua sit expers cognationis spiritualis, at fidelis tamen illius est capax, & subiectus Legi Ecclesiasticæ, statuenti, ut quicumque baptizans, vel susceptor illam contrahat; igitur ex parte sua eandem contrahet, tanquam verè baptizans, verusque susceptor. *Conf.* Impedimentum criminis, licet infidelem non afficiat, afficit tamen fidelem; igitur etiam Cognatio Spiritualis.

Sed dicendum, infidelem etiam esse incapacem Cognationis spiritualis passivæ; ac proinde nec fidelis baptizans, vel suscipiens prolem parentum infidelium, cum his contrahet cognationem aliquam. Ita Durand. in *4. dist. 42. q. 1. n. 9. fin.* Alex. de Nevo in *c. 5. b. tit. n. 13.* Henric. de Boich in *c. 6. eod. n. 2.* Sot. in *4. dist. 42. q. 1. art. 3. §. postrema.* Palacios *ibid. D. 1. col. 27. §. non me lateo.* Barth. à Ledesma. *de Matr. dub. 46. post 2. concl. nos. 1.* Sanch. *D. 60. cit. n. 14.*

& alij *n. 29.* allegati. Ratio est, quia Cognatio spiritualis non minus, quam carnalis reciproca est; ergo hoc ipso, quod infidelis eam non contrahat, etiam cum ipso illam non contrahet fidelis.

An verò, si postea prolis baptizata pater Sacramentum Baptismi suscipiat, ex eo tempore cognationem spirituales contraxisse censeatur cum persona baptizante, confirmante, & patris suæ prolis baptizata, non conveniunt DD. Conink *D. 32. n. 27.* & Laym. *c. 9. cit. n. 3.* affirmant; negat cum Alex. de Nevo, Barth. à Ledesma, & Gallego Sanch. *n. 15.* & quidem verisimilius; quia quod à principio irritum fuit, convalescere nequit per tractum temporis *Reg. non firmatur 18. in 6.* Ex quo idem Sanch. *n. 16.* infert, inter baptizantem, vel suscipientem, & parentes illos infideles, si postea baptizentur, posse consistere Matrimonium. Aliud est de prole parentum infidelium baptizata, vel ex Baptismo suscepta; cum enim respectu hujus nullum adsit impedimentum, quin cum ea baptizans, & susceptor statim contrahat Cognationem; inter hunc, & illam nullo casu poterit consistere Matrimonium.

Ad Argumentum *n. 13.* propositum, non sufficit, quod Cognationis spiritualis capax sit fidelis, nisi etiam alterum extremum, cum quo contrahenda illa est, illius sit capax. *ad Conf.* negatur paritas; nam Cognatio ex natura sua est relatio reciproca, & inveniri nequit, nisi inter extrema habilia: at Impedimenta alia effectum suum habere possunt, quamvis una solum persona sit impedita, licet ex parte alterius nullum sit Impedimentum, Patet ex Impedimento Ligaminis, quod, ut impediatur, & dirimat Matrimonium, sufficit ex una parte existere.

Quæritur 3. Quid requiratur, ut fidelis suscipiens ex Baptismo, vel Confirmatione cum suscepto contrahat Cognationem Spirituales? *n. 1.* Requiritur intentio obeundi munus Patrini; sicut enim baptizans sine intentione baptizandi non baptizat verè, neque contrahit Cognationem Spirituales, ita nec levans sine intentione verè obit munus Patrini, aut cognationem contrahit. Sanch. *l. 7. de Matr. D. 58. n. 4.* Conink *D. 32. n. 28.* & alij apud istos. Non autem necesse est, ut intentio hæc explicite feratur in Cognationem Spirituales; quia ex natura connexorum ad intentionem unius sequitur etiam alterum, quod illi necessario connexum est. Et hoc verum est, etsi levans, habens voluntatem præstandi munus Patrini, protestetur, se nullo modo velle contrahere Cognationem Spirituales; nam hac protestatione non obstante, adhuc eandem contrahet, cum ab ipsius voluntate, ac potestate non dependeat unum ab altero pro libitu separari in ijs, quæ Statuto, vel

authoritate Ecclesie connexa sunt. Sanch. *n. 4. cit.* Conink *n. 28.* König *hic n. 13.* Schambog. *n. 27.* Reiffenstuel *n. 25.*

2. Requiritur, ut Patrinus baptizandum, aut confirmandum teneat, dum Baptismus, aut Confirmatio revera administratur. Conink *n. 28.* Hinc quando puer domi antea, necessitate sic compellente, privatim baptizatus est, is, qui postmodum in Ecclesia, dum solennitates suppleantur, eundem tenet, hanc Cognationem non contrahit, cum dici non possit illum ex Baptismo suscepisse. Sanch. *n. 5.* Conink *n. 24.* Gonzal. *in c. 5. h. tit. n. 4. in fin.* Barbof. *in c. 1. eod. in 6. n. 8.* Passerin. *ibid. n. 7.* Zoel. *hic n. 12.* König *n. 14.* Reiffenstuel *n. 17.* & sic decisum fuisse à *S. Congr.* testatur Corrad. *prax. dispens. l. 3. c. 2. n. 6.* Ex quo sequitur, casu, quo iteratur Baptismus sub conditione, quia dubitatur, an prius collatus fuerit validus, si postea constet, fuisse validè collatum, non contrahi Cognationem. At dum id non constat, Cognationem Ecclesia præsumet. Sanch. *n. 6.* Gutier. *c. 100. n. 10.* Reiffenstuel *hic n. 18.* Quod intelligo, quando verum est dubium; nam si tale non sit, sed in utramque probabilitas detur, quisque eligere potest partem, quam vult, & sic dubium resolvere. Sanch. *n. 7.*

3. Requiritur, ut Patrinus eum, qui baptizatur, vel confirmatur, in ipso actu Baptismi, vel Confirmationis formaliter, & verè teneat, aut si in Baptismo consuetudo loci habeat, ut solus Sacerdos in actu Baptismi teneat, vel immergat, saltem immediate ex manibus Baptizantis suscipiat, ac levet; nam teste D. Antonin. *3. p. tit. 1. c. 13. §. 3.* in aliquibus locis Baptismus celebratur per aquæ infusionem, Patrinis puerum sustentantibus, in alijs autem tenet puerum baptizans, & statim tradit Patrinis. Sufficit ergo, si Patrinus baptizatum de manu baptizantis statim suscipiat: imò, si baptizandum Sacerdoti præsentet eo fine, ut illum baptizet; quia, quæ in continenti fiunt, videntur inesse *l. lecta 40. ff. si cert. petat.* Conink *D. 32. n. 28.* Fagn. *in c. veniens 6. b. tit. n. 12. §. seqq.* Vincent. *Petra tom. 2. fol. 444. n. 23.* & hoc teste resolvit *S. Congr. 1688.* & confirmat praxis. Ex quo sequitur 1. Quòd non sufficiat sola assententia, vel responsio, aut sponso ad interrogationem baptizantis. Sanch. *D. 56. n. 5.* Bonacin. *§. 2. n. 14.* Pal. *tr. 19. D. un. p. 11. §. 2. n. 3.* Fagnan. *in c. veniens cit. n. 4.* Gonzal. *ibid. n. 2.* Barbof. *in c. fin. in 6. n. 6.* Zoel. *hic n. 11.* Reiffenstuel *ibid. n. 26.* 2. Non sufficit, mediatè suscepisse baptizatum: & propterea nec compater, nec commater Cognationem Spiritualem contraheret, si hæc baptizatum primùm è Compatri, aut iste ex Commatris manibus susciperet. Sanchez *n. 3.* Vincent. *de just. de Dispens. Matr. l. 2. c. 5. n. 49.* König *n. 15.* & teste Petr,

de Ledesm. *de Matr. q. 56. art. 3. col. antepen.* decretum est à *S. Congr. Card. 3.* Similiter non sufficit tactus momentaneus digito, vel manu, sed exigitur, Patrinus sic infantem tangere, ut verè teneant, vel levent ex Sacro Fonte; hoc enim solum est esse verè susceptorem, quod requiritur *can. post susceptum 5. caus. 30. q. 3. can. si quies 3. caus. cit. q. 2. c. nedum 1. h. tit. in 6.* ubi cognatio præcisè sustentationi, levationi, susceptioni, aut tactui attribuitur. Non requiritur tamen, ut baptizatum Patrinus tangat immediate, sed sufficit, si tangat contectum vestibus, vel teneat in quodam linteo, aut in disco; quia istud est verè tangere, ac tenere. Sanch. *n. 6.*

4. Requiritur aliqui, ut Patrinus pro baptizato respondeat, saltem si iste sit infans. Ita Franc. *in c. 1. pr. n. 2. h. tit. in 6.* Brunell. *de Sponsal. concl. 20. n. 19.* Henric. de Boich. *in c. 6. n. 5.* qui proinde inferunt, mutum incapacem esse hujus Cognationis Spirituales, & muneris patris in Baptismo obeundi. Sumunt ex *can. primà igitur 73. juncta Gloss. V. cautione, & can. vos ante omnia 105. de consecr. dist. 4.* ubi dicitur, Patrinus debere fidejuberè pro parvulis, ut autem sint fidejussores, verba sunt necessaria *l. blanditus 12. C. de fidejussor.* Sed dicendum, Cognationem hanc à Patrino sola susceptione contrahi, & nullatenus ad id responsum Patrinorum desiderari. Ita Archidia. *in c. nedum 1. n. 4. §. 8. eadem h. tit. in 6.* Joan. Andr. *ibid. n. 2.* Sylv. *V. Matrimonium 8. q. 7. dist. 13.* Covar. *p. 2. de Sponsal. c. 6. §. 4. n. 7.* Henric. *l. 12. de Matr. c. 11. n. 3.* Sanch. *l. 7. D. 56. n. 10.* Honor. *hic n. 3.* & sumitur ex *c. nedum cit.* & alijs Juribus hæctenus allegatis, quæ solius susceptionis, tionis &c. mentionem faciunt. *Conf.* quia responsio Patrinorum pro baptizato ad Catechismum spectat; nam in Baptismo ipso nulla fit interrogatio, vel responsio. Ad textus in contrarium allegatos Sanch. *n. 11.* respondet, eos solum loqui de Patrino Catechismi.

5. Requiritur, ut Sacramentum Baptismi, vel Confirmationis validè sit collatum; nam si ex defectu materiæ, formæ, vel intentionis invalidè collatum sit, Cognatio hæc, & Impedimentum non nascitur. Sanch. *l. 7. de Matr. D. 60. n. 5.* Conink *D. 32. n. 31.* Pirhing *hic n. 36.* König *n. 12. pr.* Wiestner *n. 16.* Reiffenstuel *n. 13.* Magnif. P. Schmier *p. 3. de Matr. c. 3. n. 231.* Ratio est, quia Jura, quæ Spiritualem Cognationem statuunt, eam oriri ajunt ex Baptismo, quo carnaliter genitus spiritualiter regeneratur. atqui talis Spirituales regeneratio non datur casu, quo Baptismus ex quocunque defectu substantiali collatus est invalidè, ergo neque ex eo oritur Cognatio Spirituales. *Conf. 1.* Quia quod nullum est, nullum producit effectum *c. illud 8. de Jur.*

Jur. Patron. & l. si se non obtulit 4. §. con-
demnatum 6. ff. de re judic. cui concordat
Reg. 52. in 6. ibi, Non præstat impedimentum,
quod de Jure non sortitur effectum. atqui effe-
ctus Baptismi est Cognatio Spirituali, ergo
ista non producitur à Baptismo, qui ex de-
fectu substantiali est nullus. Conf. 2. Quia
quando principale non subsistit, nec accesso-
rium validum esse potest; hoc enim naturam
principalis sequitur Reg. accessorium 42. in 6,
atqui Cognatio Spirituali est accessoria Bap-
tismo, & Confirmationi. ergo his non sub-
sistentibus, neque illa inducitur. Ex quo se-
quitur, non contrahi Cognationem Spiritua-
lem per temerariam, & sacrilegam iteratio-
nem istorum Sacramentorum; quia hujus-
modi iterata administratio istorum Sacra-
mentorum invalida est can. 47. Apostol.
Conc. Flor. in Decret. Eugen. §. quinto, &
Trid. sess. 7. can. 9. de Sacr. in gener. & can.
11. de Baptis.

41 6. Ut Patrinus ex susceptione in Con-
firmatione Spiritualem Cognationem con-
trahat, specialiter requiritur, ut ipse quo-
que antea fuerit confirmatus. Sanch. l. 7.
de Matr. D. 60. n. 20. Conink D. 32. n.
37. Pignatell. tom. 1. consult. 10. per totam.
König hic n. 17. Reiffenstuel n. 27. & ita
declaratum est à S. Congr. in Licensi, 13. Jun.
1654. Facit etiam pro hoc Pontificale
Romanum p. 1. tit. 1. de Conf. ibi: Nullus,
qui non est confirmatus, potest esse in Confir-
matione Patrinus. Imò idipsum clarè etiam
statutum est can. in Baptismo 102. de con-
secr. dist. 4. ibi, In Baptismo, & in Chri-
smate non potest alium suscipere in filiolem,
qui non est baptizatus, vel confirmatus, Ra-
tio est, quia talis, licet jam habeat esse
spirituale per Baptismum, non tamen ha-
bet conditiones per Ecclesiam requisitas,
ut sit Patrinus in Sacramento Confirmationis.
Neque obstat, quòd Episcopus, non in-
signitus Sacramento Confirmationis, verè
contrahat cognationem, si puerum confir-
met; nam disparitas est: quia, ut confir-
mans Cognationem contrahat, plus non
requiritur, quàm ut Sacramentum Confir-
mationis validè conferat; ut Patrinus eam
contrahat, opus est, ut sit verus susceptor,
& conf. instructus sit qualitatibus ad hoc ab
Ecclesia requisitis.

42 Queritur 6. An dicta Cognationis
Impedimentum contrahat, & propterea de-
biti conjugalis petendi Jure privetur vir bap-
tizans, aut ex Baptismo levans prolem ex
legitima uxore susceptam? Certum est 1.
quòd eam Cognationem non contrahat, si
prolem, ex legitima sua uxore à se suscep-
tam, baptizet in necessitate, ut patet ex can.
ad limina 7. caus. 30. q. 1. ubi ratio reddi-
tur; quia inculpabile judicandum quod necessi-
tas intulit, Navar. Man. c. 16. n. 40. Sanch. l. 9.
de Matr. D. 26. n. 2 Barbof. in can. cit. n. 7. &
9. Pirhing hic n. 39. Wietner ibid. n. 19.
B. P. Schmalzgrueber L. IV.

Certum est 2. Similiter patrem non
contrahere Cognationem Spiritualem, &
propterea non impediri à petitione debiti, si
conjugis suæ vel communem filium ex Sa-
cramento Baptismi, aut Confirmationis sus-
cipiat tanquam Patrinus in necessitate, &
casu, quo nullus alius Patrinus haberi po-
test. Sanch. l. cit. n. 3 Laym. l. 5 tr. 10. p.
4. c. 8. n. 7. Vivian. in c. si vir. 2. §. si verò
Spirituali h. tit. Fagnan. ibid. n. 8. Zœf. hic
n. 9. Pirhing n. 39. Schambog. n. 6. Engl.
n. 8. König n. 19. Reiffenstuel n. 15. Ne-
que obest, quòd ad valorem Baptismi non sit
necessarius Patrinus; quia saltem est de præ-
cepto, & in Baptismo etiam privato hone-
stus adhibetur. igitur pater eo casu levans
uxoris, aut communem prolem propterea
nullum incurere debet impedimentum pe-
tendi debitum conjugale. Conf. nam im-
pedimentum petendi debitum Jure Canonico
statutum est in pœnam delicti; parens
autem hoc casu nil deliquit, si Patrinus ex-
stat filij sui, quando alius haberi nequit. er-
go &c.

Certum est 3. Eandem Cognationem
cum sua uxore, & impedimentum petendi
debitum etiam non incurere patrem, si
propriam filium, etiam extra necessitatem,
baptizet, vel ex Baptismo, aut Confirmatio-
ne suscipiat per probabilem ignorantiam Ju-
ris, aut facti. Abb. in c. 2. b. tit. n. 4. Alex.
de Nevo ibid. n. 6. Vivian. §. quoad verò,
Barbof. n. 4. Wagnereck not. 2. Laym. l.
cit. n. 8. §. illud verò, Zœf. n. 9. hic, Pirhing
n. 39. Schambog. n. 32. König n. 19. Ra-
tio est, quia cum id solo Jure Ecclesiastico
prohibitum sit, ideo, qui hoc Jus probabi-
liter ignorat, sicut excusatur à culpa, ita
etiam ab annexa pœna; nemo enim sine cul-
pa Jure suo privari debet. Imò Sanch. l. 9.
de Matr. D. 32. n. 47. Barbof. in c. 2. b. tit. n.
5. & alij apud istos, procedere istud vol-
unt etiam in casu, quo pater ita suscipiens
laborat ignorantia facti crassa, modò non sit
affectata, vel ita crassa, ut ingens temeritas
sit ignorare; quia pœnam privationis Jus
imponit scienti ubi autem Jus pœnam im-
ponit aliquid facienti scienter, excusatur ab ea
ignorantia quæcunque non affectata, & quæ
non est adeo crassa, ut sit ingens temeritas,
prout ostendit Sanch. D. cit. n. 36. 39.
& 40.

Certum est 4. Non contrahi Cognationem
Spiritualem à patre, & proinde istum
non privari Jure exigendi debitum, qui non
ut susceptor, & intendens exercere cere-
moniam Ecclesiæ, sed materialiter solum
teneret prolem uxoris, aut suam communem,
ut commodiùs baptizetur. Sanch. l. 9. D.
36. n. 4. quia non est verus susceptor.

Certum est 5. Casu, quo pater pro-
priam prolem, ex fornicatione susceptam,
etiam in necessitate baptizat, aut suscipit ex
Baptismo, ab eo omnino contrahi Cognationem
Nn

tionem Spiritualem cum prole, & prolis matre. ita, ut hanc ducere non amplius possit. Sanch. l. 7. de Matr. D. 62. n. 11. Fagnan. in c. si vir cit. n. 9. Zocf. hic n. 9. Engl. n. 8. Schambog. n. 7. Wiestner n. 19. & ratio est, quia pater baptizans, vel suscipiens legitimam prolem suam, aut uxoris suae solum ideo non privatur Jure petendi debitum conjugale, quia ipsi ad hoc petendum per Matrimonij contractum jus jam quæsitum est, quo proinde sine culpa spoliari non debet. igitur vim suam Cognatio Spiritualis exeret in casu, quo baptizanti, vel suscipienti tale jus non est quæsitum, prout quæsitum non est in casu presenti. Hæc certa apud omnes, vel saltem plerosque sunt.

46 *Dubium*, & à DD. in utramque partem magno studio agitata Controversia est, an debiti conjugalis exigendi jure hodie privetur vir prolem, ex legitima uxore susceptam, extra casum necessitatis scienter baptizans, vel ex Baptismo levans? Affirmant S. Thom. in 4. dist. 42. q. 1. art. 1. Corp. S. Bonavent. ibid. art. 1. q. 2. n. 8. Host. in c. si vir 2. n. 3. §. patrocinari, Abb. ibid. n. 5. Alex. de Nevo n. 8. Sylv. V. Matrimonium 8. q. 7. dist. 1. §. 2. Armill. V. eod. n. 9. Navar. Man. c. 22. n. 40. Gaëta Repet. can. ad limina 30. q. 1. §. 4. n. 439. Philarc. de Offic. Sacerd. tom. 1. p. 2. l. 2. n. 11. ad fin. Sanch. l. 9. de Matr. D. 26. n. 7. Tann. tom. 4. D. 8. q. 4. dub. 4. n. 7. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 8. n. 8. Gutier. de Matr. c. 100. n. 5. Vivian. in c. si vir cit. §. si verò ambo, Barbos. ibid. n. 3. Wagnereck not. 1. Vallenf. hic n. 8. Pirhing n. 29. Schambog. n. 5. §. 32. Clericat. decis. 23. n. 29. & apud hos alij magno número.

47 Nituntur 1. *Authoritate can. pervenit* 1. & can. siquis silastrum 2. caus. 30. q. 1. ubi conjuges baptizantes, aut ex Baptismo, vel Confirmatione suscipientes proprios suos, aut alterutrum filios jubentur separari, sive à conjugalis thori usu removeri indiscriminatim. 2. can. nōsse 3. & can. ad limina 7. q. cit. quorum textuum priore separantur, sive communis thori usus interdicitur ijs, quorum alter filium in Sacro Fonte levavit cum alterius consensu; posteriore is, qui filium baptizavit, non separatur à conjugate, ex ratione, quòd dicatur id bona fide egisse. igitur argumento ducto à sensu contrario, fuisset separandus, si id fecisset culpabiliter, & extra casum necessitatis. 3. c. si vir 2. b. tit. conjux, qui propriam prolem, non postulante ulla necessitate, scienter ex Sacro fonte suscepit, jubetur reddere debitum conjugati, quòd ei fraus sua, & dolus non debeat patrocinari. atqui hæc ratio cessat quoad debiti exactionem, ergo hæc illi hoc textu censetur interdicta. 4. Conjuges hujusmodi actu contrahunt Cognationem Spiritualem, quantum potest Jure contrahi. igitur nisi hujusmodi conjugati Jus petendi debitum, adstruatur à Jure, eà privabitur.

non autem adstruitur ullo Juris textu, ergo &c. 5. Quando supervenit Impedimentum dirimens Matrimonio jam contracto, debiti exigendi jure generaliter privatur eum, cujus actione inductum est, ut patet in afinitate orta ex commercio carnali cum sanguinea conjugis; item in Voto solenni edito per Professionem Religiosam, vel susceptionem Ordinis Sacri, tale autem impedimentum supervenit in casu presenti, nempe Cognatio Spiritualis, ergo &c.

Verum his non obstantibus, dicendum, hodie conjugem, qui ita propriam prolem extra necessitatem baptizat, vel ex Baptismo, aut Confirmatione suscipit, non privari jure petendi debitum. Ita Gloss. in c. si vir, cit. V. debitum, Ancharan. ibid. in fin. Archidiac. in can. nōsse cit. §. in prima, Durand. in 4. dist. 42. q. 1. art. 3. n. 11. fin. Suar. 3. p. q. 67. de Baptismo art. 8. §. quocirca, Conink D. 34. dub. 8. à n. 66. Perez D. 29. de Matr. sect. 6. n. 9. Zocf. hic n. 9. Wiestner n. 25. Reiffenstuel n. 30. Sumitur 1. ex c. de eo 5. caus. 30. q. 1. ibi, Si autem conjuges legitimi, unus, aut ambo, ex industria fecerint, ut filium suum de Fonte susciperent, si inupti permanere voluerint, bonum est; sin autem, gravis penitentia insidiatore injungatur, & simul maneant: ubi nota, quòd simul manere, & conjugio uti permittantur, si ambo ex industria fecerint, atqui hoc permitti non possit, si ita suscipiendo prolem ex Baptismo incurreretur impedimentum petendi debitum; nam tali casu uterque id incurrisset, & cons. neuter possit petere, utpote qui voluntarie contrahendo impedimentum cessissent mutuo sibi jure debiti petendi, aut eo jure fuissent privati à Canone. 2. Et præcipue ex c. si vir. 2. b. tit. ubi Pontifex Alexander III. ita suscipientibus ex Baptismo filios suadet continentiam, debiti tamen exactionem permittit utrique conjugati, tam ei, qui scienter prolem suam à Baptismo suscepit, quam innocenti æqualiter, quippe cum utrumque æquiparet quoad permissionem actuum conjugalium. Verba textus sunt: Non sunt ab invicem separandi, nec alteri debitum debent subtrahere, nisi ad continentiam servandam possint induci: quia si ex ignorantia id factum est, eos ignorantia excusare videtur; si ex malitia, eis sua fraus non debet patrocinari, vel dolus. 3. Ex ratione; quia causa usum conjugij tali casu permittendi utrique conjugati iustissima fuit, evidens videlicet, & manifestum periculum incontinentiæ, & periculum animæ, in quo versaretur is, qui in eodem lecto cum conjugate dormire cogeretur sine jure exigendi debitum: quod periculum merito probat, privationem Juris petendi debitum hoc casu non esse afferendam sine aperto Juris textu, qualis tamen, qui hodie viget, in proposito dubitationis casu nullus reperitur.

Ad Argumenta n. 47. allata facilis est responsio. Ad 1. § 2. Textus illi solum probant de Jure antiquo, & quidem plus, quam Adversarij vellent; nam illo Jure non solum illi, qui prolem suam scienter ex Baptismo susceperit, sed etiam illi, qui igno- rante, jus petendi debitum conjugale abla- tum fuit. Verum hic antiquorum Cano- num rigor fuit temperatus Jure novo c. si vir cit. ubi ab ipsis recessum est, ut agnoscat ipse Sanch. D. 26. cit. n. 7. qui propterea fa- tetur, se DD. duntaxat autoritate niti. Ad 2. Illo textu reprehenditur malitia illorum, qui, quod odissent conjuges suos, levabant suos liberos ex Baptismo, vel Confirmatio- ne, & pretextu Cognationis Spiritualis in- de contractæ, volebant illos fraudare jure suo: contra quos Pontifex pronuntiat, eos adhuc obligari ad reddendum debitum, non tamen negat, quod illud etiam possint pete- re. Ad 4. Esto, quod Spiritualis Cognatio, quantum Jure potest, contrahatur hoc casu, effectum tamen, seu vim privandi ju- re debitum exigendi moderno Jure non ha- bet, quippe quo, ut vidimus, antiquorum Canonum rigor correctus est. Ad 5. Quod per affinitatem, ortam ex commercio car- nali cum consanguinea conjugis, & per Pro- fessionem Religiosam, aut susceptionem SS. Ordinum incuratur privatio Juris petendi debitum, in Jure clarè exprimitur: de Affi- nitate quidem c. si quis 1. & c. transmissa 4. de eo, qui cognovit § 6. de Voto solenni au- tem c. quidam 3. & c. placet 12. de convers. conjugat, tam clari textus moderni Juris non habentur de privatione juris petendi debi- tum in eo, qui prolem suam ex Baptismo susceperit.

Quæritur 7. An dicta Cognationis impedimentum contrahatur etiam a Laico, baptizante privatim, & in necessitate ali- quem extraneum, qui non est ipsius filius? Negant aliqui, quos tacito nomine refert Paludan, in 4. dist. 42. q. 1. art. 1. concl. 4. n. 9. & rationem dubitandi facit 1. resolutio Quæstionis præcedentis; nam, ut n. 42. dictum est, Cognationis istius impedimen- tum non contrahunt parentes, si eo casu libe- ros suos baptizant. 2. Paritas rationis; quia ut habetur can. ad limina 7. caus. 30. q. 1. is, qui proprium filium in necessitate bapti- zat, non arcetur à petitione debiti, quod injustum sit propter actum præcepti pœ- nam subire: quæ ratio æquè militat in casu proposito; si enim ob id inter baptizan- tem, & baptizatum, ejusque parentes ori- retur Cognatio Spiritualis, privaretur per actum præcepti libertate ineundi Matrimonij cum illis, ac proinde pœnam incurreret. 3. c. fin. b. tit. ibi, Pro eo, quod ipsum pater mulieris ejusdem, qui Sacerdos extitit, baptiza- vit, ponderatur, baptizantem fuisse Sacer- dotem, ut Cognatio Spiritualis contrahere- tur, igitur si Laicus sit, non contrahetur.

R. P. Schmalzgruber L. IV.

Sed dicendum, Cognationem istam induci etiam per Baptismum privatim collatum in necessitate à Laico. Ita Abb. in c. fin. cit. n. 8. Bellam. in c. 1. de convers. infidel. n. 2. Brunell. de Sponsal. concl. 20. n. 20. Navar. Man. c. 22. n. 40. fin. Covar. de Sponsal. p. 2. c. 6. §. 4. n. 4. Henric. l. 12. de Matr. c. 11. n. 1. Sanch. l. 7. de Matr. D. 62. n. 10. Pont. l. 7. c. 41. n. 5. Gu- tier. de Matr. c. 100. n. 7. § 11. Perez D. 29. sect. 3. n. 2. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 8. n. 6. Bosco de Imped. Matr. sect. 5. concl. 5. Fagnan. in c. si vir. cit. n. 6. Barbof. in c. fin. cod. n. 2. Wagnereck ibid. in Exeges. Passerin. in c. 1. n. 5. in 6. Zœl. hic n. 9. Ho- nor. n. 1. Engl. n. 7. Pirhing n. 39. Scham- bog. n. 32. König n. 12. v. ubi, Wiestner n. 18. Reiffenstuel n. 14. Magnif. P. Schmier p. 3. de Matr. c. 3. n. 234. Ratio est, quia Ju- re expressum est, Cognationem Spiritualem oriri ex vero Baptismo, neque distinguitur inter baptismum collatum solemniter, & non solemniter, à Laico, vel Presbytero, igitur dicendum, in utroque Cognationem hanc contrahi; nam in utroque baptizatus verè regeneratur spiritualiter, propter quam re- generationem Jus Ecclesiasticum introduxit hanc Cognationem.

Proceditque hoc etiam in Sponsis de futuro; nam si istorum aliquis, etiam in necessitate, baptizet prolem suæ Sponsæ, contrahit Impedimentum Cognationis Spi- ritualis, ita, ut cum illa Matrimonium sine dispensatione inire non possit, saltem, si sciat, eam esse prolem suæ Sponsæ. Navar. Man. c. 16. n. 34. Laym. n. 6. cit. Pirhing n. 39. fin. Hinc disparitas est inter eum, qui baptizat prolem suæ Sponsæ de futuro, & inter illum, qui baptizat prolem suæ uxoris, vel suam communem: nam hic, præsertim si in ne- cessitate baptizet, secundum dicta n. 42. non incurrit Impedimentum petendi debi- tum; quia ipsi post nuptias quæsitum est jus petendi debitum, & si quando hoc Jure pri- vatur, privatur in pœnam, quam nemo in- currit absque culpa. Inter solutos autem, seu nondum Matrimonio ligatos Cognatio Spiritualis non censetur pœna, sed moralis inhabilitas ad Matrimonium ex dispositione Juris Canonici, qualis inhabilitas etiam sine culpa potest contrahi, Laym. c. 8. cit. n. 7. sed causam.

Ex quo patet responsio ad Argumen- ta opposita. Ad 1. Inter Conjuges Ecclesia noluit induci Cognationem Spiritualem, quæ obstat petitioni debiti, quod æquum non sit, conjugem, saltem, dum sine culpa, & in necessitate prolem suam baptizat, incurrere propterea damnum, & privationem Juris exigendi debitum: quæ ratio non urget in casu Quæstionis præsentis. Ad 2. Cognatio Spiritualis inter solutos, quæ subsequens Matrimonium dirimit cum baptizata, & ejus parentibus, ut n. præc. dictum est, nul-

nullatenus habet rationem poenae, sed inhabilitas quaedam est, Jure Ecclesiae ob Conjunctionem hanc Spiritualem inducta, ut adeo mirum non sit, quod contrahatur, nullâ precedente culpâ. Ad 3. in c. fin. cit. tantum narratur factum, nec vis ad contrahendam Cognationem Spiritualem ponitur in Sacerdotio Ministri baptizantis.

84 Quæritur 8. An ejusdem Cognationis impedimentum contrahat privatim baptizatum suscipiens ex Baptismo? Negant Sor. in 4. dist. 42. q. 1. art. 1. Sanch. l. 7. de Matrim. D. 62. n. 14. Gutier. de Matr. c. 100. n. 7. Palao tr. 19. D. n. p. 11. §. 2. v. 12. Perez D. 29. sect. 3. n. 7. Barbof. in c. fin. h. tit. n. 3. Passerin. in c. 1. n. 6. eod. in 6. Sporer de Matr. n. 29. Engl. hic n. 7. König n. 14. y. attamen. Rationem dant, quia levatio, & susceptio baptizati in Ecclesia instituta est ut ceremonia Baptismi solennis. atqui solennitas in Baptismo privato non adhibetur, igitur nec levatio, & susceptio baptizati necessariò adhibebitur, vel si adhibetur, non habebit rationem ceremoniae, ut ab Ecclesia est instituta: cons. sic levantes non erunt veri Patrini, quippe cujus officium obitur in solo Baptismo solenni.

85 Sed melius fit distinctio: Vel enim in Baptismo privato infans solum tenetur materialiter, vel formaliter. Si primum, ut urgente necessitate, plerumque fit, Spirituales Cognatio non inducitur ex communi DD. Si secundum, & ita tenens habeat animum obeundi munus Patrini, prout ab Ecclesia hoc institutum est, & subeundi illius obligationem, à sic levante contrahitur impedimentum Cognationis Spiritualis, ut probabilius docent Navar. Man. c. 22. n. 4. Suar. 3. p. q. 67. de Baptism. n. 8. Gutier. de Matr. c. 100. n. 7. Pont. l. 7. c. 40. n. 5. Cornik D. 32. n. 39. Tanner. tom. 4. D. 8. q. 4. dub. 4. n. 67. Laym. l. 5. tr. 2. c. 9. n. 5. Pirhing hic n. 36. §. 39. Wiestner n. 20. Reiffenstuel n. 22. Magnif. P. Schmier p. 3. de Matr. c. 3. n. 239. Ratio est, quia Jura generaliter dicunt, Cognationem Spiritualem contrahi ab eo, qui baptizatum verè tenet, & suscipit, recipiendo in se pro illo munus Sponsoris, aut fidejussoris, neque distinguunt inter baptizatum solenniter vel privatim. atqui talis verè tenet baptiza-

tum, sitque pro eo Sponsor, aut fidejussor, ergo licet Baptismus conferatur solum privatim, contrahet impedimentum Cognationis Spiritualis.

Ad rationem dubitandi Patrini in Baptismo interveniunt non præcisè ut ceremonia ad solennitatem, sed ut fidejussores, & Sponsores: quod officium cum subeant etiam in Baptismo privato, licet in eo non adhibeantur necessariò, etiam ex hoc Cognationem Spiritualem contrahent, quippe cum hanc inducat non tam solennitas, quam ipsa susceptio in Baptismo, sponsioque, & fidejussio, atque ex his orta obligatio susceptum in doctrina fidei Christianæ, & bonis moribus instruendi, si alij istud non faciant.

Quæritur 9. Quis dispensare possit in Impedimento Cognationis Spiritualis? n. in hoc dispensat solus Pontifex, Zoesl. tit. 14. n. 39. quia est impedimentum dirimens Jure communi, de quo inferior non disponit: & quidem si Cognatio proveniat ex Comparentitate, facillè dispensatio impetratur, modo subsit justa causa. Si verò proveniat ex Paternitate, dispensatio vel nunquam, vel difficillimè obtinetur, eò quod indecentius sit contrahere cum filia Spirituali, quam cum Comparente, vel Commatre; nam regeneratio Spiritualis, ex qua hæc Cognatio oritur, assimilatur generationi carnali, quæ dispensationem in linea recta omnino non admittit. Sanch. l. 8. de Matr. D. 24. n. 15. Vincent. de Jult. de Dispens. Matr. l. 2. c. 5. n. 72. Clericat. decis. 23. n. 32. Honor. n. 11. hic, König n. 20. Pontius tamen l. 8. c. 17. §. 5. n. 28. scribit, à Gregorio XIV. cum Patre, & filia Spirituali dispensatum esse, sed successu infauso, dum proles ex Matrimonio, inter eos contracto, suscepta, brevi post partum intervallo, exspiravit.

Et hinc, quia in Paternitate difficilius dispensatur, quam in Comparentitate, in Supplicatione ad impetrandam Dispensationem circa Impedimentum Cognationis Spiritualis necesse est exprimere convenientiam hujus Impedimenti, ut sciri possit, an Dispensatio petatur super Paternitate, aut super Comparentitate, Zoesl. tit. 14. n. 41; König l. cit.

86 Quæritur 10. An Cognatio Spiritualis contrahatur ab eo, qui baptizatum tenet, sed non suscipit? Negant Sor. in 4. dist. 42. q. 1. art. 1. Sanch. l. 7. de Matrim. D. 62. n. 14. Gutier. de Matr. c. 100. n. 7. Palao tr. 19. D. n. p. 11. §. 2. v. 12. Perez D. 29. sect. 3. n. 7. Barbof. in c. fin. h. tit. n. 3. Passerin. in c. 1. n. 6. eod. in 6. Sporer de Matr. n. 29. Engl. hic n. 7. König n. 14. y. attamen. Rationem dant, quia levatio, & susceptio baptizati in Ecclesia instituta est ut ceremonia Baptismi solennis. atqui solennitas in Baptismo privato non adhibetur, igitur nec levatio, & susceptio baptizati necessariò adhibebitur, vel si adhibetur, non habebit rationem ceremoniae, ut ab Ecclesia est instituta: cons. sic levantes non erunt veri Patrini, quippe cujus officium obitur in solo Baptismo solenni.

87 Quæritur 11. An Cognatio Spiritualis contrahatur ab eo, qui baptizatum tenet, sed non suscipit, si baptizatum tenet, sed non suscipit? Negant Sor. in 4. dist. 42. q. 1. art. 1. Sanch. l. 7. de Matrim. D. 62. n. 14. Gutier. de Matr. c. 100. n. 7. Palao tr. 19. D. n. p. 11. §. 2. v. 12. Perez D. 29. sect. 3. n. 7. Barbof. in c. fin. h. tit. n. 3. Passerin. in c. 1. n. 6. eod. in 6. Sporer de Matr. n. 29. Engl. hic n. 7. König n. 14. y. attamen. Rationem dant, quia levatio, & susceptio baptizati in Ecclesia instituta est ut ceremonia Baptismi solennis. atqui solennitas in Baptismo privato non adhibetur, igitur nec levatio, & susceptio baptizati necessariò adhibebitur, vel si adhibetur, non habebit rationem ceremoniae, ut ab Ecclesia est instituta: cons. sic levantes non erunt veri Patrini, quippe cujus officium obitur in solo Baptismo solenni.

